

Het Boek Daniël - Nummer honderdtien

Het Drievoudige Bondgenootschap van Rome: Ontsluiting van de Profetische Betekenis van de Bazuinen in Openbaring

Jeff Pippenger
2024-03-01

De islam van het eerste en tweede wee van Openbaring hoofdstuk negen vertegenwoordigde het oordeel dat over Rome werd gebracht. William Miller had de bazuinen „de bijzondere oordelen” genoemd die over Rome werden gebracht, maar Miller kon het moderne Rome niet zien als de drievoudige alliantie die de wereld naar Armageddon voert. Uriah Smith erkende dat de bazuinen Gods oordeel over Rome vertegenwoordigden, en dat de vijfde en zesde bazuin (het eerste en tweede wee) oordelen over de Katholieke Kerk waren.

„Voor een uiteenzetting van deze bazuin zullen wij wederom putten uit de geschriften van de heer Keith. Deze schrijver zegt naar waarheid: ‘Er bestaat nauwelijks zulk eenstemmige overeenstemming onder uitleggers aangaande enig ander gedeelte van de Openbaring als met betrekking tot de toepassing van de vijfde en zesde bazuin, of het eerste en tweede wee, op de Saracenen en Turken. Het is zo duidelijk dat het nauwelijks verkeerd kan worden verstaan. In plaats van een of twee verzen die elk van beide aanduiden, wordt het gehele negende hoofdstuk van de Openbaring, in gelijke delen, ingenomen door een beschrijving van beide.’

“‘Het Romeinse rijk ging, evenals het opkwam, door verovering ten onder; maar de Saracenen en de Turken waren de werktuigen waardoor een valse godsdienst de gesel van een afvallige kerk werd; en daarom worden de vijfde en zesde bazuin, in plaats van evenals de voorgaande uitsluitend met die naam te worden aangeduid, weeen genoemd.’ Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

Wat Miller en Smith niet onderkenden aangaande de bazuinen als Gods oordeel over Rome, was dat die oordelen werden teweeggebracht door de afdwinging van de verering van de zon. In het jaar 321 vaardigde Constantijn de eerste zondagwet uit, en negen jaar later verplaatste hij de hoofdstad van de stad Rome naar de stad Constantinopel, en zette aldus het proces van desintegratie van het Romeinse Rijk in gang. In Daniël hoofdstuk elf zou het heidense Rome gedurende een „tijd” oppermachtig heersen, hetgeen de driehonderdzesstig jaren voorstelde, vanaf de Slag bij Actium, in het jaar 31 v.Chr., tot aan het jaar 330, toen Constantijn het koninkrijk in het Westen en het Oosten verdeelde.

Hij zal vreedzaam binnentrekken, zelfs in de vruchtbaarste streken van het gewest; en hij zal doen wat zijn vaderen niet gedaan hebben, noch de vaderen van zijn vaderen; hij zal onder hen buit, roof en rijkdom uitdelen; ja, hij zal zijn plannen smeden tegen de vestingen, maar slechts voor een tijd. Daniël 11:24.

Gedurende die driehonderdzesstig jaren was het Romeinse Rijk in wezen onoverwinnelijk, maar zodra de hoofdstad naar het Oosten werd verplaatst, was het niet langer mogelijk een dergelijk

uitgestrekt rijk te besturen. Constantijn trachtte de heerschappij te handhaven door het rijk onder zijn drie zonen te verdelen, maar dat versnelde slechts het uiteenvallen van het voormalige rijk.

Toen het pausdom in het jaar 538 de troon der aarde innam, werd op het derde Concilie van Orléans een zondagswet uitgevaardigd. Zo begon Mohammed in het jaar 606 zijn profetische bediening en vertegenwoordigde hij symbolisch de bazuin die, naar historici vaststellen, een „gesel van een afvallige kerk” zou zijn. De geschiedenis van het eerste en tweede wee, begonnen met de bediening van Mohammed in het jaar 606, eindigde op 22 oktober 1844, toen de zevende bazuin klonk.

Het tweede wee is voorbij; en zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel blies de bazuin; en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van deze wereld zijn geworden tot de koninkrijken van onze Heere en van Zijn Christus; en Hij zal regeren in alle eeuwigheid. Openbaring 11:14, 15.

Gedurende de geschiedenis van de eerste twee Weeën werd Constantinopel, de hoofdstad van het Oost-Romeinse Rijk, in 1453 veroverd, en het pauselijke Rome in het westen ontving in 1798 zijn dodelijke wond. De „gesel van een afvallige kerk” had zowel het burgerlijke als het godsdienstige Rome ten val gebracht. De drievoudige vereniging van het moderne Rome wordt voltooid bij de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten.

„De protestanten van de Verenigde Staten zullen de eersten zijn om hun handen over de kloof uit te strekken teneinde de hand van het Spiritisme te grijpen; zij zullen over de afgrond reiken om de handen ineen te slaan met de Roomse macht; en onder de invloed van deze drievoudige verbintenis zal dit land in de voetsporen van Rome treden door de rechten van het geweten met voeten te treden.” *The Great Controversy*, 588.

In die tijd zal de islam van de derde Wee Gods oordeel voltrekken over het Moderne Rome vanwege de handhaving van de zondagsverering, zoals Hij deed met het heidense Rome en het pauselijke Rome. Tegen het heidense Rome gebruikte Hij de eerste vier bazuinen om tegen het jaar 476 een einde te maken aan de Romeinse heerschappij in de hoofdstad van het westelijke Rome, want na het jaar 476 was geen heerser van de stad van Romeinse afkomst. Tegen 1453 bracht de vijfde bazuin van de islam de Romeinse heerschappij van het oostelijke Rome ten einde. Tegen 1798 werd in de geschiedenis van de zesde bazuin van de islam een einde gemaakt aan de pauselijke heerschappij over de vroegere tienvoudige verdeling van de naties van Europa. De ondergang van het burgerlijke koninkrijk van Rome, zowel westelijk als oostelijk, en van het godsdienstige koninkrijk van Rome werd teweeggebracht na de handhaving van de heidense verering van de zon.

“Het volk van de Verenigde Staten is een bevoorrecht volk geweest; maar wanneer het de godsdienstvrijheid inperkt, het protestantisme prijsgeeft en het pausdom begunstigt, zal de maat van zijn schuld vol zijn, en ‘nationale afval’ zal in de boeken des hemels opgetekend worden. Het gevolg van deze afval zal nationale ondergang zijn.” *Review and Herald*, 2 mei 1893.

De drievoudige toepassing van de profetie stelt het kenmerk van de uiteindelijke vervulling van de profetie vast op grond van de kenmerken van de eerste twee vervullingen. Op 11 september 2001 brak de derde Wee aan in de geschiedenis. Zij was aanvankelijk aangebroken op 22 oktober 1844, want de derde Wee is de zevende bazuin, en die bazuin begon toen te klinken. Maar evenals het oude Israël koos het moderne Israël voor opstand en bracht het een periode van omzwerving in de woestijn teweeg in plaats van het werk te voltooien. De verzegelingstijd van de derde engel werd daarom uitgesteld, totdat zij op 11 september 2001 opnieuw begon.

„Veertig jaar lang hebben ongeloof, morren en opstand het oude Israël buiten het land Kanaän gesloten. Dezelfde zonden hebben de intocht van het moderne Israël in het hemelse Kanaän vertraagd. In geen van beide gevallen lag de schuld bij de beloften van God. Het zijn het ongeloof, de wereldsgezindheid, het gebrek aan toewijding en de twist onder het belijdende volk van de Heer die ons zovele jaren in deze wereld van zonde en droefenis hebben gehouden.” Selected Messages, boek 2, 69.

God verandert niet, en Hij oordeelt naar het beschikbare licht. Het moderne Israël had meer beschikbaar licht dan het oude Israël, en ons wordt meegedeeld dat „dezelfde zonden de intocht van het moderne Israël in het hemelse Kanaän hebben vertraagd.” Indien het moderne Israël slechts verantwoordelijk was gehouden voor het licht waarvoor het oude Israël verantwoordelijk werd gehouden, zou dat voldoende zijn geweest, maar zij hadden meer licht. Daarom, als het „dezelfde zonden” waren die ervoor zorgden dat „het oude Israël” gedurende „veertig jaar” in de woestijn rondzwierf, dan werd het moderne Israël niet alleen in de opstand van 1863 naar de „woestijn” verbannen, maar was het even zeker ertoe bestemd daar te sterven. Hun „zonden” hebben het werk van de derde engel tot op heden vertraagd.

„De engel zei: ‘De derde engel bindt, of verzegelt, hen in bundels voor de hemelse schuur.’ Dit kleine gezelschap zag er zorgelijk uit, alsof zij door zware beproevingen en strijd waren heengegaan. En het scheen alsof de zon juist vanachter een wolk was opgekomen en op hun gelaat scheen, waardoor zij er zegevierend uitzagen, alsof hun overwinningen bijna behaald waren.” Early Writings, 88.

Dezelfde zonden die het oude Israël hebben verbannen om in de woestijn te sterven, hebben het werk van de derde engel, die op 22 oktober 1844 arriveerde, vertraagd.

“Nadat Jezus de deur van het allerheiligste had geopend, werd het licht van de sabbat gezien, en werd het volk van God beproefd, zoals de kinderen van Israël oudtijds werden beproefd, om te zien of zij Gods wet zouden onderhouden. Ik zag de derde engel omhoog wijzen en aan de teleurgestelden de weg tonen naar het allerheiligste van het hemelse heiligdom. Wanneer zij door het geloof het allerheiligste binnengaan, vinden zij Jezus, en hoop en vreugde ontspringen opnieuw. Ik zag hen terugzien, het verleden overzien, vanaf de verkondiging van de tweede komst van Jezus, doorheen hun ervaring, tot aan het verstrijken van de tijd in 1844. Zij zien hun teleurstelling verklaard, en vreugde en zekerheid bezielen hen opnieuw. De derde engel heeft het verleden, het heden en de toekomst verlicht, en zij weten dat God hen inderdaad door Zijn mysterieuze voorzienigheid heeft geleid.” Early Writings, 254.

De derde engel is de verzegelende engel, en hij kwam op 22 oktober 1844, maar zijn werk werd vertraagd door dezelfde zonden die het oude Israël deden sterven in de woestijn. De vertraging die werd veroorzaakt door de opstand van 1863, was een vertraging van het werk van de derde engel, en daarom is de verzegeling meer dan honderd jaar lang gehinderd en vertraagd geweest.

“[Numeri 32:6–15, aangehaald.] De Heere God is een na-ijverig God, en toch verdraagt Hij lankmoedig de zonden en overtredingen van Zijn volk in dit geslacht. Indien het volk van God in Zijn raad had gewandeld, zou het werk van God voortgang hebben gevonden, zouden de boodschappen der waarheid gedragen zijn tot alle mensen die wonen op het oppervlak der gehele aarde. Indien het volk van God Hem had geloofd en daders van Zijn woord was geweest, indien zij Zijn geboden hadden onderhouden, dan zou de engel niet vliegende door de hemel gekomen zijn met de boodschap aan de vier engelen die de winden moesten loslaten, opdat zij over de aarde zouden waaien, roepende: Houdt, houdt de vier winden, opdat zij niet over de aarde waaien, totdat Ik de dienstknechten van God aan hun voorhoofden heb verzegeld. Maar omdat het volk ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig is, zoals het oude Israël was, wordt de tijd verlengd, opdat allen de laatste boodschap van genade, met luide stem verkondigd, mogen horen. Het werk des Heeren is belemmerd, de tijd der verzegeling vertraagd. Velen hebben de waarheid niet gehoord. Maar de Heere zal hun gelegenheid geven haar te horen en zich te bekeren, en het grote werk van God zal voortgaan.” Manuscript Releases, deel 15, 292.

Op 11 september 2001 kwam de derde engel opnieuw aan, en de verzegelingstijd, die sinds de opstand van 1863 was vertraagd, begon opnieuw. Het was de komst van de islam van het derde Wee, die tevens de zevende bazuin is die het begin van de verzegelingstijd markeert. De verzegelingstijd begon met de komst van de derde engel op 22 oktober 1844, toen de zevende bazuin begon te klinken, maar die bazuin werd gehinderd en vertraagd.

En de engel die ik zag staan op de zee en op de aarde, hief zijn hand op naar de hemel, en zwoer bij Hem Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat er geen tijd meer zou zijn; maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer hij zal beginnen te bazuinen, zal ook het geheimenis van God voleindigd worden, gelijk Hij aan Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft. Openbaring 10:5–7.

De „stem” van de zevende engel is de stem van de engel uit Openbaring hoofdstuk achttien, die neerdaalde toen de grote gebouwen van New York City werden neergehaald.

En daarna zag ik een andere engel neerdalen uit de hemel, bekleed met grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep met krachtige stem, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, de grote, en zij is geworden tot een woonplaats van duivelen, en een verblijf van elke onreine geest, en een kooi van elke onreine en afschuwelijke vogel. Want alle volken hebben gedronken van de wijn van de toorn van haar hoererij, en de koningen der aarde hebben met haar gehoereerd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde. Openbaring 18:1–3.

De „stem” van de machtige engel die neerdaalt, gebiedt de engelen de vier winden tegen te houden, die worden voorgesteld als een „toornig paard” dat probeert los te breken en op zijn weg dood en verwoesting te brengen.

„De engelen van God volbrengen Zijn bevelen en houden de winden van de aarde tegen, opdat de winden niet zouden waaien over de aarde, noch over de zee, noch over enige boom, totdat de dienstknechten van God aan hun voorhoofden verzegeld zouden zijn. Men ziet de machtige engel opkomen uit het oosten (of de opgang der zon). Deze machtigste van de engelen heeft in zijn hand het zegel van de levende God, of van Hem die alleen leven kan geven, die op de voorhoofden het merkteken of opschrift kan aanbrengen aan hen aan wie onsterfelijkheid, eeuwig leven, zal worden verleend. Het is de stem van deze hoogste engel die bevoegdheid had de vier engelen te gebieden de vier winden in bedwang te houden totdat dit werk was volbracht, en totdat hij het bevel zou geven hen los te laten.” Testimonies to Ministers, 445.

De engel die de vier engelen beveelt de winden vast te houden, is de engel van Openbaring hoofdstuk achttien die de aarde met Zijn heerlijkheid verlicht, en zijn „luide stem” is de stem van de zevende engel.

„En welk een voorstelling wordt ons in Openbaring 7 gegeven tot onze overweging, vertroosting en bemoediging! De vier engelen hebben de opdracht een werk op de aarde te verrichten. Maar Eén, Die de wereld heeft gekocht door Zichzelf te geven als losprijs daarvoor, heeft een uitverkoren kleinen kring. Wie? Degenen die al de geboden van God onderhouden en het geloof van Jezus hebben.

„De aandacht van Johannes werd gevestigd op een ander tafereel: ‘En ik zag een andere engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God’ (Openbaring 7:2). Wie is dit? De Engel van het verbond. Hij komt van de zonsopgang. Hij is de Opgang uit de hoogte. Hij is het Licht der wereld. ‘In Hem was het leven, en het leven was het licht der mensen’ (Johannes 1:4). Dit is Degene die Jesaja beschrijft: ‘Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij zal op Zijn schouder zijn; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst’ (Jesaja 9:6). Hij riep, als Eén die verheven was boven de scharen der engelen in de hemel, tot hen ‘aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen’, zeggende: “Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God aan hun voorhoofden verzegeld hebben” (Openbaring 7:2, 3).”

„Hier is het goddelijke en het menselijke verenigd. Aan de vier engelen wordt het bevel gegeven de vier winden in toom te houden totdat zij Zijn oproep ontvangen. Lees het gehele hoofdstuk. De roep: ‘Beschadig niet’, wordt geuit door de Hersteller, de Verlosser.

„Oordeel en toorn moesten slechts voor een korte tijd worden ingehouden, totdat een bepaald werk volbracht was. De boodschap, de laatste boodschap van waarschuwing en barmhartigheid, is in het verrichten van haar werk vertraagd door de zelfzuchtige liefde voor geld, de zelfzuchtige liefde voor gemak, en de ongeschiktheid van de mens om een werk te doen dat gedaan moet worden. De engel die de aarde met Zijn heerlijkheid zal verlichten, heeft gewacht op menselijke werktuigen door wie het licht des hemels kon schijnen, en zij werken

aldus mede om, in haar heilige, plechtige betekenis, de boodschap te brengen die het lot van de wereld zal beslissen.” Manuscript Releases, deel 15, 222.

De derde engel, die Christus is, is ook de verzegelende Engel die op 22 oktober 1844 is aangekomen, maar wegens de ongehoorzaamheid van Gods volk is Zijn werk van het verzegelen van de honderd vierenveertigduizend uitgesteld tot 11 september 2001. Toen bracht de islam van het derde Wee de grote gebouwen van New York neer, en het verzegelingsproces begon. Op dat moment werden de naties „toornig, doch in bedwang gehouden”. De eerste stem van Openbaring hoofdstuk achttien is de stem die de vier engelen gebiedt vast te houden, terwijl Gods volk wordt verzegeld.

Jezus illustreert het einde altijd met het begin, en op 26 februari 1993 bracht de islam van het derde Wee een vrachtautobom tot ontploffing in de ondergrondse parkeergarage van de North Tower van het World Trade Center. De explosie veroorzaakte aanzienlijke schade aan het gebouw, doodde zes mensen en verwondde meer dan duizend anderen. Hoewel de aanslag de torens niet ten val bracht, was zij een belangrijke daad van terrorisme op Amerikaans grondgebied en een voorafschaduwning van de gebeurtenissen van 11 september 2001.

De verzegelingstijd begon op 11 september 2001, maar zij omvatte acht jaar eerder een voorafgaande waarschuwing. De islamitische aanval op Israël op 7 oktober 2023 is een voorafgaande waarschuwing van het einde van de verzegelingstijd. De profetische kenmerken van het derde Wee zijn vastgesteld samen met de profetische kenmerken van de eerste twee Weeën. In de openingsverzen van hoofdstuk negen van Openbaring wordt de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend geïllustreerd.

Dat onderwerp zullen wij in het volgende artikel behandelen.

“Indien zulk een taferelen nog moeten komen, zulk ontzaglijke oordelen over een schuldige wereld, waar zal dan de toevlucht voor Gods volk zijn? Hoe zullen zij beschut worden totdat de gramschap voorbijgegaan is? Johannes ziet de elementen der natuur— aardbeving, storm en politieke strijd—voorgesteld als vastgehouden door vier engelen. Deze winden staan onder beheersing totdat God het woord geeft om hen los te laten. Daarin ligt de veiligheid van Gods kerk. De engelen Gods volbrengen Zijn bevel, terwijl zij de winden der aarde tegenhouden, opdat de winden niet zouden waaien over de aarde, noch over de zee, noch over enige boom, totdat de dienstknechten Gods verzegeld zouden zijn aan hun voorhoofden. De machtige engel wordt gezien opklimmende uit het oosten (of de opgang der zon). Deze machtigste der engelen heeft in zijn hand het zegel van de levende God, of van Hem die alleen leven kan geven, die op de voorhoofden het merkteken of opschrift kan aanbrengen, aan wie onsterfelijkheid, het eeuwige leven, zal worden verleend. Het is de stem van deze hoogste engel die gezag had de vier engelen te gebieden de vier winden in bedwang te houden totdat dit werk volbracht was, en totdat hij het bevel zou geven om ze los te laten.

„Zij die de wereld, het vlees en de duivel overwinnen, zullen de bevoorrechten zijn die het zegel van de levende God zullen ontvangen. Zij wier handen niet rein zijn, wier harten niet zuiver zijn, zullen het zegel van de levende God niet hebben. Zij die de zonde beramen en haar bedrijven, zullen worden voorbijgegaan. Alleen zij die, in hun houding voor God, de plaats

innemen van hen die berouw tonen en hun zonden belijden op de grote antitypische Verzoendag, zullen erkend en gemerkt worden als waardig aan Gods bescherming. De namen van hen die standvastig uitzien en wachten en waken op de verschijning van hun Heiland—ernstiger en vuriger verlangend dan zij die wachten op de morgen—zullen geteld worden onder hen die verzegeld zijn. Zij die, terwijl al het licht van de waarheid op hun zielen straalt, werken zouden moeten hebben die beantwoorden aan hun beleden geloof, maar die door de zonde worden verlost, afgoden in hun harten oprichten, hun zielen voor God verderven en hen die zich met hen in zonde verenigen verontreinigen, zullen hun namen uitgewist zien uit het boek des levens en worden overgelaten in middernachtelijke duisternis, zonder olie in hun vaten met hun lampen. ‘Maar voor u die Mijn naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen.’”

„Deze verzegeling van de dienstknechten van God is dezelfde die in een visioen aan Ezechiël werd getoond. Ook Johannes was getuige geweest van deze hoogst ontzagwekkende openbaring. Hij zag de zee en de golven bruisen, en de harten der mensen bezwijken van vrees. Hij aanschouwde de aarde bewogen, en de bergen in het midden der zee geworpen (wat letterlijk plaatsvindt), haar water bruisend en onstuimig, en de bergen schuddend door haar gezwollenheid. Hem werden plagen, pestilentie, hongersnood en dood getoond, die hun verschrikkelijke opdracht vervulden.” Testimonies to Ministers, 445.